

pr. Td. Land af det forbrugede eller ødelagte Areal, indtil Manglerne i Bevogningen ere saa vidt afhjulpne, at over 90 pCt. af det hele Skovareal er bevoget.

- c) Odelægges en Skovstrækning ved Eieren utilregnelige Begivenheder, f. Ex. Jlds-vaade, Storm, — gives ham af Indenrigsministeriet en passende Frist, inden hvilken han skal have tilveiebragt Bevogning paa det ødelagte Areal. Forsummer Eieren dette, straffes han overensstemmende med Littr. b.

Samtlige Bøder, som idømmes efter denne Lov, tilfalde Amtsfattigkassen.

§ 5.

Tilsynet med de private Skove udøves som hidtil af Indenrigsministeriet. Udgifterne ved Tilsynet med bortbrugede eller paa anden Maade ødelagte Skovstrækninger (jvfr. § 4) betales af Eieren under Udpantningsvang.

§ 6.

Indfredede Skovstrækninger eller nye Skovanlæg, hvis Gjennemsnits Boniteringsstart efter den nye Matricul er under 3, fritages, saalænge de benyttes til Skovbrug og holdes fuldt bevogrede med Skov (jvfr. § 4), for at svare Hartfornsskatter saavel som andre Afgifter og Naturalpræstationer af det nye Hartforn til Stat og Commune.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Da Forordningen af 1805 uden noget Hensyn til Jordens Bonitet udelukkende gjør Fredskovs-pigten afhængig af den i og for sig temmelig tilfældige Omstændighed, om et Areal i 1805 har baaret Overflod, lade sammes Bestemmelser sig ikke vel forene med den under den stigende Udvikling af Landbosk forholdene stedse mere fremtrædende Trang til, at Jorden anvendes til det Brug, hvortil den er meest skikket, og at saaledes navnlig Arealer, som ville give det største Udbytte, naar de anvendes til Kornavl, ikke bør holdes under Skovtvang. For at kunne fyldestgjøre sidstnævnte Hensyn har Ministeriet derfor stillet sig som Opgave at søge Skovforholdene ordnede ved Bestemmelser, som paa den ene Side ikke lægge Hindringer iveien for, at de til Agerjord stikede Skovarealer kunne overgaae til denne Anvendelse og paa den anden Side paa samme Tid virke til at bevare allerede tilstedeværende Skove og fremkalde nye Skove paa saadanne Arealer, som efter deres Bestaafenhed fortrinnsviis ere stikede til Anvendelse som Skovarealer.

Danmarks Skovareal er i en af det statistiske Bureau i Slutningen af forrige Aar

afgivet Beretning anslaaet til 316,702 Tdr. Land, hvoraf 204,896 Tdr. Land falde paa Verne og 111,806 Tdr. Land paa Jylland. Det Areal, som blev forbigaaet ved Skylsætningen efter den nye Matricul, fordi det betragtedes som Fredskov, udgjører c. 203,024 Tdr. Land, hvoraf 32,309 Tdr. Land Staten tilhørende Skovarealer i Kjøbenhavn og Frederiksborg Amter, hvis Skovskyl samt Ager og Engs Hartforn tildeels i sin Tid ere førte til Afgang i Matriculen, idet man har anseet det usfordent at opføre Staten selv som Statteyder, men nu agtes tilbageførte paa vedkommende Skovstrækninger, navnlig med Hensyn til, at det efter den Maade, hvorpaa Communeafgifterne nu lignedes, er vedkommende Communer af Vigtighed at kunne ramme Skovene gennem Hartfornet. Den i sin Tid stedfindne Skylsætning af Skovene deels efter Græsningen deels efter Træfrugterne svarer iøvrigt, som bekkendt, ikke længer til de virkelige Forhold, idet Græsningen og Træfrugterne nu ere saagodtsom uden Betydning ved Bedømmelsen af en Skovs Statteværdis, hvad enten denne skal bestemmes efter Indtægterne, Salgsværdien eller paa anden Maade, hvormod